

ЕТИКА ТА ДЕОНТОЛОГІЯ У РОБОТІ ЛІКАРЯ-ФТИЗИАТРА

В.І. Сливка

Вищий державний навчальний заклад України "Буковинський державний медичний університет", м. Чернівці

Клінічна та експериментальна патологія Т.18, №1 (67). С.166-168.

DOI:10.24061/1727-4338.XVIII.1.67.2019.226

E-mail: pulmonology@bsmu.edu.ua

Порушення правил деонтології у фтизіатрії може призвести до виникнення психогенних розладів внаслідок неправильних, необережних висловлювань або дій медичного працівника. Тому дотримання деонтологічних норм лікарями-фтизіатрами мають величезне значення для ефективної діагностики та лікування хворих на туберкульоз.

Ключові слова: етика, деонтологія, фтизіатрія.

Клиническая и экспериментальная патология Т.18, №1 (67). С.166-168.

ЕТИКА И ДЕОНТОЛОГИЯ В РАБОТЕ ВРАЧА-ФТИЗИАТРА

В.И. Сливка

Нарушение правил деонтологии во фтизиатрии может привести к возникновению психогенных расстройств вследствие неправильных, неосторожных высказываний или действий медицинского работника. Поэтому соблюдение деонтологических норм врачей-фтизиатров имеет огромное значение для эффективной диагностики и лечения больных туберкулезом.

Ключевые слова: этика, деонтология, фтизиатрия.

Clinical and experimental pathology. Vol.18, №1 (67). P.166-168.

ETHICS AND DEONTOLOGY IN THE WORK OF A PHTHISIATRICIAN

V.I. Slivka

Abstract. *Violation of the rules of deontology in phthisiology may lead to psychogenic disorders as a result of improper, careless statements or actions of a medical professional. Therefore, observance of deontological norms by phthisiatrician is of great importance for the effective diagnosis and treatment of patients with tuberculosis.*

Key words: ethics, deontology, phthisiology.

Значні досягнення сучасної наукової думки, прогрес медицини за останні роки сприяє неухильному впровадженню в роботу медичних закладів нових методів діагностики і лікування, що потребує складної і різноманітної апаратури і більш конкретної спеціалізації знань лікарів. Створюється ситуація, коли медичні працівники зосереджуються на дослідженні окремих органів і систем, що часом заслоняє сприйняття ними хворого як особистості, ускладнює спостереження за страждаючою людиною. Саме це стає актуальною проблемою медичної етики і медичної деонтології сьогодення.

Незважаючи на значні успіхи, досягнуті в боротьбі з туберкульозом, морально-етичні проблеми у фтизіатрії, на жаль, не посіли належного місця в науці і практиці. Частина хворих, схильних до фтизіофобії, при виявленні специфічного легеневого захворювання швидко звертається до лікаря. Інші ж, неухайні до свого здоров'я, або ті, що лякаються діагнозу туберкульозу, його розголосу, думки оточуючих і родичів, при відсутності відчуття захворювання уникають своєчасного звернення до спеціалізованих установ - туберкульозних диспансерів.

Туберкульоз, як соціальне захворювання, завжди був відокремлений від загальної лікувальної мережі, тому деонтологія у фтизіатрії має свою специфіку.

Тепер взаємини лікаря і пацієнта змінюються не в кращий бік. Це ми пояснюємо змінами, які тривають сьогодні в Україні, реформами в медицині. Лікар повинен знати медицину. Це аксіома. Але новітня діагностична та лікувальна техніка не повинна відгороджувати лікаря від хворого, оскільки людина - це не безсловесна особина з ветеринарії. Хворий завжди особистість з притаманними їй особливостями характеру, виховання і темпераменту з різним ступенем емоційності. Наші пацієнти - це складний контингент.

Особливості психічного стану хворих на туберкульоз зумовлені також своєрідністю побуту, багатодітністю, усталеними традиціями, умовами проживання, характерними для деяких регіонів, особливо сільських. У зв'язку з цим фтизіатрові доводиться проводити наполегливу роботу, доводити необхідність обстеження й лікування, визначати, до якої групи психологічної реакції належить хворий і провести з ним відповідну психотерапевтичну підготовку.

Незважаючи на численні повідомлення про те, що при своєчасному виявленні й госпіталізації туберкульоз легенів повністю виліковується, дотепер існує серед населення острах захворіти, а у тих, хто захворів - важка емоційна травма.

Кожна медична спеціальність має свої особливості стосовно професій: хірурга, терапевта, психіатра тощо.

Лікаря-фтизіатра, крім професійного обов'язку, відрізняє самовідданість, що нерідко супроводжується величезним фізичним та емоційним навантаженням, важкими переживаннями. Достатня наукова й практична підготовка, досвід, професійний оптимізм, віра в досягнення медицини допомагають урятувати життя хворих навіть із розповсюдженими формами туберкульозу.

Перший етап лікування хворого на туберкульоз полягає в тому, щоб завоювати його довіру, примусити повірити в можливість лікування, прийняти умови цього лікування, викликати бажання співпрацювати з лікарем, медичною сестрою.

Обов'язково повинна зберігатися послідовність у тактиці лікарів, які лікують хворого, і тих, які раніше надавали лікування. Неприпустиме заочне обговорення недоліків чи переваг лікарської компетенції тих чи інших лікарів. Потрібно найтісніше співпрацювати з іншими лікарями при наданні допомоги хворому. Лікар у будь-яку хвилину має бути готовим прийти на допомогу хворому і колезі. Неприпустиме також панібратське поводження досвідчених лікарів з молодими. Перший етап ведення хворого на туберкульоз у лікаря полягає в тому, щоб завоювати його довіру, допомогти повірити в можливістьвилікування, прийняти умови певного лікування, викликати бажання співпрацювати з лікарем, медичною сестрою. Усе це складає деонтологічні основи ведення хворих на туберкульоз.

Етичною основою професійної діяльності лікаря-фтизіатра є гуманність і милосердя. Найважливішими завданнями професійної діяльності лікаря-фтизіатра є комплексний всебічний нагляд за пацієнтами і полегшення їхніх страждань; відновлення здоров'я та реабілітація; сприяння зміцненню здоров'я та запобігання рецидиву туберкульозу. Етичний кодекс дає чіткі моральні орієнтири професійної діяльності лікаря-фтизіатра, покликаний сприяти консолідації, підвищенню престижу і авторитету лікаря-фтизіатра в суспільстві, розвитку сучасної фтизіатричної служби в Україні.

Список літератури

1. Агаркова АО. Формування професійно-етичної культури майбутніх лікарів у вищих навчальних закладах [автореферат]. Київ; 2011. 21 с.
2. Москаленко ВФ, редактор. Актуальні питання правового регулювання суспільних відносин у сфері охорони здоров'я: навч. посіб. (в питаннях і відповідях). Житомир: Полісся; 2014. 146 с.
3. Алексеєнко АП, Лісовий ВМ, редактори. Соціально-філософські та етичні проблеми медицини: навч. посіб. Харків: Колегіум; 2010. 340 с.
4. Бажан ТО. Особливості формування морально-етичних поглядів у студентів при вивченні курсу історії медицини. В: Матеріали наук.-практ. конф. Сучасні проблеми підготовки фахівців у вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладах України; 2010 Жов 26-27; Луганськ. Луганськ; 2010, с. 14-5.
5. Блюмкин ВА, Гумницький ГН, Цырлина ТВ. Нравственное воспитание: философско-этические основы. Воронеж; 1990. 141 с.
6. Огнев'юк ВО, Хоружа ЛЛ, Сисоева СО, Чернуха НМ, Терентьева НО. Компетентісно зорієнтована освіта: якісні виміри: монографія. Київ; 2015. Братко ЄМ. Концептуальні засади середовищного підходу у вищій освіті; с. 243-61.
7. Бульбук ОІ, Бойчук ОП, Мізюк ЛВ, Ожоган ЗР, Локота

Клінічна та експериментальна патологія. 2019. Т.18, №1 (67)

ЄЮ. Основи формування загальної культури студентів вищих медичних навчальних закладів. Галицький лікарський вісник. 2009;16(2):69-70.

8. Васкес Абанто ХЭ, Васкес Абанто АЭ. Здравоохранение XXI века: закон и этика в медицине: монография. LAP Lambert Academic Publishing; 2014. 144 с.

9. Васкес Абанто ХЭ, Васкес Абанто АЭ. Медицина и мораль: монография. Киев: Алфа Реклама; 2015. 160 с.

10. Вербицкий АА. Педагогические технологии контекстно-обучения: науч.-метод. пособ. 2-е изд. Москва; 2011. 52 с.

11. Веденко БГ, Мельник ВА, Даценко ВГ. Лікар - хворий, межа поведінки (Думка звичайних лікарів). Новості медицини і фармації [Інтернет]. 2010 [цитовано 2019 Січ 15]; 22. Доступно: <http://www.mif-ua.com/archive/article/15180>

12. Волкова НІ. Переконання у професійній комунікації викладача вищого навчального закладу. Вісник Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського. Серія "Педагогічні науки". 2015;1:16-23.

13. Кахно ІВ. Детермінанти особистісного становлення студентів-медиків на етапі професійного навчання. Проблеми сучасної психології. 2010;8:418-9.

14. Лесовой В, Алексеєнко А. Духовные ориентиры воспитания будущего врача. Новый коллегіум. 2012;3:3-7.

15. Лозинська Л. Проблема толерантності у контексті ціннісного самовизначення студентів-медиків. Педагогіка і психологія професійної освіти. 2012;1:179-88.

16. Лодатко ЄО. Моделювання педагогічних систем і процесів: монографія. Слов'янськ; 2010. 148 с.

17. Максименко СД, Філоненко ММ. Педагогіка вищої медичної освіти: підручник. Київ: Центр учбової літератури; 2014. 288 с.

18. Никитский МВ. Единое воспитательное пространство: муниципальный уровень. Народное образование. 2010;1: 227-30.

19. Юсеф ЮВ. Формування комунікативної культури майбутніх лікарів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін [автореферат]. Київ; 2014. 18 с.

References

1. Aharkova AO. Formuvannia profesiino-etychnoi kul'tury maibutnikh likariv u vyschykh navchal'nykh zakladakh [Formation of professional and ethical culture of future doctors in higher educational establishments] [avtoreferat]. Kiev; 2011. 21 p.
2. Moskalenko VF, redaktor. Aktual'ni pytannia pravovoho rehuliuвання suspil'nykh vidnosyn u sferi okhorony zdorov'ia [Actual issues of legal regulation of public relations in the field of health care]: navch. posib. (v pytanniakh i vidpovidiakh). Zhytomyr: Polissia; 2014. 146 p.
3. Alekseienko AP, Lisovyi VM, redaktory. Sotsial'no-filosof'ski ta etychni problemy medytsyny [Socio-philosophical and ethical problems of medicine]: navch. posib. Kharkiv: Kolehium; 2010. 340 p.
4. Bazhan TO. Osoblyvosti formuvannia moral'no-etychnykh pohliadiv u studentiv pry vyvchenni kursu istorii medytsyny [Features of formation of moral and ethical attitudes of students in studying the course of medical history]. V: Materialy nauk.-prakt. konf. Suchasni problemy pidhotovky fakhivtsiv u vyschykh medychnykh ta farmatsevtichnykh navchal'nykh zakladakh Ukrainy; 2010 Zhov 26-27; Luhans'k. Luhans'k; 2010, p. 14-5.
5. Blyumkin VA, Gumnitskiy GN, Tsyrlina TV. Nравственное воспитание: filosofsko-eticheskie osnovy [Moral education: philosophical and ethical foundations]. Voronezh; 1990. 141 p.
6. Ohnev'iuuk VO, Khoruzha LL, Sysoieva SO, Chernukha NM, Terent'ieva NO. Kompetentnisno zoriєntovana osvita: yakisni vymiry: monohrafiia. Kiev; 2015. Bratko YeM. Kontseptual'ni zasady seredovyschnoho pidkhotu u vyschii osviti [Conceptual basis of the environmental approach in higher education]; p. 243-61.
7. Bul'buk OI, Boichuk OP, Miziuk LV, Ozohohan ZR, Lokota YeYu. Osnovy formuvannia zahal'noi kul'tury studentiv vyschykh medychnykh navchal'nykh zakladiv [Fundamentals of formation of the general culture of students of higher medical educational institutions]. Galician Medical Journal. 2009;16(2):69-70.
8. Vaskes Abanto KhE, Vaskes Abanto AE. Zdravookhranenie XXI veka: zakon i etika v meditsine [Health of the XXI century:

law and ethics in medicine]: monografiya. LAP Lambert Academic Publishing; 2014. 144 p.

9. Vaskes Abanto KhE, Vaskes Abanto AE. Meditsina i moral' [Medicine and morality]: monografiya. Kiev: Alfa Reklama; 2015. 160 p.

10. Verbitskiy AA. Pedagogicheskie tekhnologii kontekstnogo obucheniya [Pedagogical contextual learning technologies]: nauch.-metod. posob. 2-e izd. Moscow; 2011. 52 p.

11. Vedenko BH, Mel'nyk VA, Datsenko VH. Likar - khvoryi, mezha povedinky (Dumka zvychnykh likariv) [Doctor - Patient, Limit of Behavior (Opinion of ordinary doctors)]. Novosti meditsyny i farmatsii [Internet]. 2010 [tsytovano 2019 Sich 15]; 22. Dostupno: <http://www.mif-ua.com/archive/article/15180>

12. Volkova NP. Perekonannia u profesiinii komunikatsii vykladacha vyschoho navchal'noho zakladu [Persuasion in the professional communication of a teacher of a higher educational establishment]. Visnyk Kremenchuts'koho natsional'noho universytetu imeni Mykhaila Ostrohrads'koho. Seriya "Pedagogichni nauky". 2015;1:16-23.

13. Kakhno IV. Determinanty osobystisnogo stanovlennia studentiv-medykiv na etapi profesiinoho navchannia [Determinants of the personal formation of medical students at the stage of professional training]. Problemy suchasnoi psykholohii.

2010;8:418-9.

14. Lesovoy V, Alekseenko A. Dukhovnye orientiry vospitaniya budushchego vracha [Spiritual guidelines for the education of the future doctor]. Novyi kolehium. 2012;3:3-7.

15. Lozyn'ska L. Problema tolerantnosti u konteksti tsinnisnogo samovyznachennia studentiv-medykiv [The problem of tolerance in the context of the value self-determination of medical students]. Pedagogika i psykholohiia profesiinoi osvity. 2012;1:179-88.

16. Lodatko YeO. Modeliuvannia pedagogichnykh system i protsesiv [Modeling of pedagogical systems and processes]: monohrafiia. Slov'ians'k; 2010. 148 p.

17. Maksymenko SD, Filonenko MM. Pedagogika vyschoi medychnoi osvity [Pedagogy of higher medical education]: pidruchnyk. Kiev: Tsentri uchbovoi literatury; 2014. 288 p.

18. Nikitskiy MV. Edinoe vospitatel'noe prostranstvo: munitsipal'nyy uroven' [Common educational space: municipal level]. Narodnoe obrazovanie. 2010;1: 227-30.

19. Yusef YuV. Formuvannia komunikativnoi kultury maibutnikh likariv u protsesi vyvchennia humanitarnykh dystsyplin [Formation of communicative culture of future physicians in the process of studying humanitarian disciplines] [автореферат]. Kiev; 2014. 18 p.

Відомості про авторів:

Сливка В.І. - к. мед. н., доцент кафедри фізіатрії та пульмонології ВДНЗ України БДМУ, м. Чернівці

Сведения об авторах:

Сливка В.И. - к. мед. н., доцент кафедры физиатрии и пульмонологии ВГУЗ Украины БГМУ, г. Черновцы

Information about authors:

Slyvka V.I.- associate Professor of the Department of Phthisiology and Pulmonology, Higher State Educational Establishment of Ukraine "Bukovinian State Medical University", Chernivtsi

Стаття надійшла до редакції 2.02.2019

Рецензент – проф. А.С. Борисюк

© В.І. Сливка, 2019